

סדר הדלקת נרות חנוכה

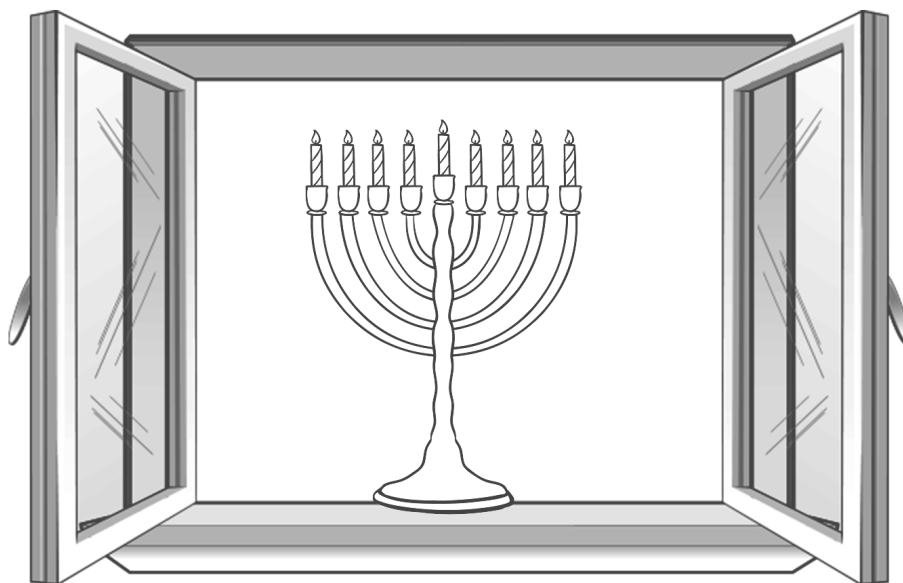
בְּרוּךְ אַתָּה ד' אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ לְהַדְלִיק נֵר חֲנֻכָּה
בְּרוּךְ אַתָּה ד' אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם שֶׁעָשָׂה נִסִּים לְאַבְרָהָם בְּיָמֵינוּ הָהֵם בְּזָמַן הַזֶּה

בליל ראשון מברך גם ברכה זו

בְּרוּךְ אַתָּה ד' אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם שֶׁהַחֲיִינוּ וְקִיַּמְנוּ וְהִגִּיעָנוּ לְזָמַן הַזֶּה

אחר שידליק נר אחד יאמר:

הַנִּירוֹת הַלְלוּ אֶנְחָנוּ מִדְּלִיקִים עַל הַנִּסִּים וְעַל הַתְּשׁוּעוֹת וְעַל הַנִּפְלְאוֹת. שְׁעִשִּׂיתָ
לְאַבְרָהָם, עַל יְדֵי כַּהֲנִיף הַקְּדוֹשִׁים. וְכָל שְׁמוֹנֵת יָמֵי חֲנֻכָּה הַנִּירוֹת הַלְלוּ קִדְּשׁ. וְאִין
לָנוּ רְשׁוֹת לְהַשְׁתַּפֵּשׂ בָּהֶם. אֶלָּא לְרֵאוּתָם בְּלִבְד כְּדִי לְהוֹדוֹת לְשִׁמְךָ עַל נִסִּיךָ וְנִפְּ
לְאוֹתֶיךָ וּישׁוּעוֹתֶיךָ.

סדר הדלקת נרות חנוכה

הַנְּרוֹת הַלְלוּ אֶנְחֵנוּ מְדַלִּיקִים עַל הַנְּסִים וְעַל הַתְּשׁוּעוֹת וְעַל
הַנְּפִלְאוֹת. שְׁעֵשִׂיתָ לְאַבּוֹתֵינוּ, עַל יְדֵי כַּהֲנִיף הַקְּדוֹשִׁים. וְכָל
שְׁמוֹנֵת יְמֵי חֲנוּכָּה הַנְּרוֹת הַלְלוּ קֹדֶשׁ. וְאִין לָנוּ רְשׁוּת
לְהַשְׁתַּמֵּשׁ בָּהֶם. אֲלֵא לְרֵאוּתָם בְּלִבְד כְּדֵי לְהוֹדוֹת לְשִׁמְךָ עַל
נְסִיךָ וְנְפִלְאוֹתֶיךָ וּשְׁמוֹתֶיךָ.

מזמור שיר חנוכת הבית לדוד ארומך ד' כי דליתני. ולא שמחת אויבי לי. ד' אלוקי שועתי
אליך ותרפאני. ד' העלית מן שאול נפשי. חייתני מירדי בור: זמרו לד' חסידיו. והודו לזכר
קדשו: כי רגע באפו חיים ברצונו בערב ילין בכי ולבקר רנה: ואני אמרתי בשלוי. בל אמוט
לעולם: ד' ברצונך העמדת להררי עז הסתרת פניך הייתי נבהל: אליך ד' אקרא. ואל ד'
אתחנן: מה בצע בדמי ברדתי אל שחת היורך עפר היגיד אמתך: שמע ד' וחנני, ד' היה עוזר
לי: הפכת מספדי למחול לי פתחת שקי, ותאזרני שמחה: למען יזמרך כבוד ולא ידום, ד'
אלוקי לעולם אורך:

סדר הדלקת נרות חנוכה

כרות קומת ברוש בקש אגגי בן הפדתא
ונהיתה לו לפח ולמוקש וגאותו נשפתה
ראש ימיני נשאת ואויב שמו מחית
רב בניו וקניניו על העץ תלית:

מעוז צור ישועתי לך נאה לשבח.
תכון בית תפילתי ושם תודה נזבח.
לעת תכין מטבח מצר המנבח.
אז אגמור בשיר מזמור חנכת המזבח:

ינים נקבצו עלי אזי בימי חשמנים
ופרצו חומות מגדלי וטמאו כל השמנים
ומנותר קנקנים נעשה נס לשושנים
בני בינה ימי שמונה קבעו שיר ורננים:

רעות שבעה נפשי ביגון פחי כלה
חיי מררו בקשי בשעבוד מלכות עגלה
ובידו הגדולה הוציא את הסגלה
חיל פרעה וכל זרעו ירדו כאבן במצולה:

חשוף זרוע קדשך וקרוב קח הישועה
נקם נקמת עבדיך מאפה הרשעה
כי ארכה השעה ואין קח לימי הרעה
דחה אדמון בצל צלמון הקם לנו רועים שבעה:

דביר קדשו הביאני וגם שם לא שקטתי
ובא נוגש והגלני כי זרים עבדתי
ויין רעל מסכתי כמעט שעברתי
קח בבל זרבבל לקח שבעים נושעתי:

